

Hornborgasjøen

De nordjyske Gråmejsler har nu været en tur i Sverige og se på lokaliteterne i og omkring Hornborgasjøen den 3-4. april 2013.

Optakten var ellers med bange anelser på, hvordan den tur skulle forløbe, for det er længe siden at vintervejret har udviklet sig, som i dette herrens år 2013. Det skandinaviske højtryk har ikke villet give sig en kilometer, så jorden har været bar i mange uger og frosten har bidt sig godt fast med tilfrosne søer og marker. På Hornborgasjøens hjemmeside kunne vi se, at først den 25 marts dukkede 3 Traner op. Den 31 marts var det blevet til hele 8

fugle, men da solen fik mere og mere magt, når den får lov til at skinne fra en skyfri himmel, fødtes et håb om, at vi ville da se nogle Traner, når vi ankom den 3. april. Dagen før vi kom, var antallet på 510, så selv om det var langt fra de 16.900 der sås samme dato sidste, ville vi da i det mindste få nogle at se når vi ankom.

Vi var i alt 7 deltagere (der var frafald p. g. a. sygdom) som mødtes i Frederikshavn onsdag den 3. april, klar til afgang kl. 8,00. Vejret var høj sol og nærmest vindstille på vej over Kattegat. Da den

svenske kyst blev synlig fra færgen, dukkede på styrbordside 35 Sangsvaner op og kom i flot formation, stille flyvende forbi i samme højde som vi sad i på færgen. Sikkert afgået fra Vendsyssels østkyst noget senere end færgen, med kurs mod Læsø, og direkte kurs mod Hornborgasjøen. Et betagende syn at se dem på denne måde!

Mens Svanerne nok har en meget direkte rute mod Hornborgasjøen, må

vi der færdes på jorden følge de landeveje, der fører os frem til stedet. Vi skulle dog i første

omgang lægge vejen forbi Møsseberg Camping for at blive indkvarteret, inden vi kørte til Hornborgasjøen. Jo, svanerne var der, langt flere end dem vi så fra færgen. Der stod også pænt med Traner, selv om det var langt de mange tusinde, som forventes at ankomme de kommende

dage. Det var nok lidt for koldt til dans, for det var meget sporadisk der blev danset.

I Sverige har man også unge mennesker der gerne vil vise hvad de kan med deres biler. En Volvo af lidt ældre model, blev pludselig gasset voldsomt op og der blev slidt godt af et par dæk, inden de svære karle drønedede væk fra p. pladsen. Både Traner og Svanerne gik på vingerne midt i denne dækafbrænding. Men samtidig kom en Havørn glidende ind over området, som måske også satte gang i fuglene på jorden. Der blev dog snart fredeligt igen for både fuglene og os der glør på dem. Flere flokke kom ind fra sydlige retninger mellem klokken 15 og 16. På informationstavlen oplyste de at

tirsdagens antal var på 510 Traner. Hvor mange der ankom i løbet af onsdagen gættede vi lidt på. Vi talte ikke dem vi så ankomme, men omkring 150 til 200 er nok ikke helt forkert i tidsrummet mellem 14,45 og 16,00. Det viste sig senere at der ankom godt 600 i løbet af hele onsdagen.

Vi havde hjemmefra fået oplyst, at det eneste sted der var isfrit, var ved udløbet på vestlige side af søen. Der kørte vi op for at kigge, inden vi tog tilbage til centeret.

Der står et udmærket tårn tæt ved udløbet, som vi nærmest havde for os selv. Solen varmede godt, så det var en nydelse at stå og mærke, at der stadig er varme i den. Man har jo næsten glemt den kan varme op efter denne lange vinter i år. Masser af svømmefugle klumpede sig sammen ved udløbet.

Ved 17,15 tiden kørte vi tilbage til infocenteret for at møde Lotta Berg som havde kontaktet os over Facebook før vi tog hjemmefra. Hun ville gerne give os nogle forslag til, hvad vi kunne gå efter i området. Det fik vi, men de var begrænset af, at hele søen var tilfrosset. Det må blive bedre næste gang. Efterhånden som solen gled ned mod den vestlige horisont, sneg kulden sig ind på os

og lysten til at få noget at spise steg i takt med at temperaturen faldt. Det var dog tanken, at vi skulle have været ude og lytte efter Spurveugle på Lotta's anvisning samme aften, men efter vi havde fortæret hver sin pizza, var energien brændt af og det var nemt at blive enige om, at det var for sent at jage dem. Vi skulle også tidligt op næste morgen, for at se Traner ankomme fra overnatningsstederne. Onsdagens antal Traner blev 1120 i alt.

Torsdag morgen kørte vi igen til centeret for at se dem ankomme efter nattens fodring. Lotta havde fortalt at hver Trane spiser ca. 300 gram korn om dagen. I løbet af en sæson fodres der med 140.000 ton. Gæs, Svaner og ænder spiser halvdelen. De var på pletten da vi ankom torsdag morgen. Tranerne holdt sig lidt i baggrunden. Måske skal de lige sikre sig, at der ingen farer er, før de kan koncentrere sig om maden, - de var jo lige kommet tilbage fra vinterkvarteret.

Da vi havde set den flotte solopgang og Tranerne et stykke tid, kørte vi tilbage til hytterne og fik formiddagskaffe/frokost og fik hytterne ordnet til afleveringen De havde i øvrigt en fabelagtig udsigt over hele byen og landskabet over mod Billingen fjeldet.

Opladet med ny energi kørte vi til udløbet for at gå efter skovfugle i skoven syd for p-pladsen, det var dog uden det store held, det blev til en Halemejsje, en

genial oplukkende fuglekasse og et hurtigt glimt af en havørn over træerne.

En tur ud til fugletårnet gav en interessant oplevelse med 3 hybridgæs Grågåas/Canadagås, de gik sammen med en grågåas og en canadagås, så måske var det en familie fra sidste år. Ud over diverse andearter var der 4 Lille Skallesluger og 3-7 Blisgæs.

Vi kørte nu tilbage til infocenteret for at se på indtrækkende traner om eftermiddagen, det var dog få vi så, selv om vi dagen efter kunne læse der var ankommet omkring 700 stk.

Men vi fik set og fotograferet traner, svaner og gæs i flot sollys. 3 af os så også en meget flot Lækat i den hvide vinterpels med sort halespids, jeg tro den jagtede mosegrise nede i deres gange.

Ved tretiden en kop kaffe i læ af kirken og så gik køreturen mod færgen igen.

Sejlturen hjem foregik flot solskin, men de fleste slappede af, spiste og en livlig snak om løst og fast til vi igen havde dansk jord under fødderne.

Det blev en tur med færre traner end vi havde regnet med fra starten, men dog over tusinde og hele turen i flot sol og vindstille vejr.

Svend Erik og Poul Erik.